

Tak se stalo, že panička přehala zase po schodech do prvního poschodí zrovna — do náruče manžela.

Následovala potom dramatická scéna, při níž byly vyměněny poklony při podobné příležitosti pochopitelné a které se skončily za asistence detektivů policejním protokolem.

Měla dozvuky u zemského soudu, který po zakročení advokáta dra Tykače ze Smíchova povolil rozvod a rozluku z výhradní viny manželky, takže pan ředitel zbavil se neštěstí ženy, kterou patrně pátlo dobré bydlo, bez finančních obětí.

Dědeček v lese.

(Krajský soud v Olomouci.)

„Dřevo v lese neroste jen pro pány,“ filosofoval loni dělník Josef Pluška z Frývaldova, a ježto neměl už čím topit, popadl sekeru a hajdy do lesa. Plížil se opatrně v místa, kde byl krásný smrčkový porost, plivnul si do rukou a již chystal se rubati, když tu, hrome, z lesního ticha vynořila se postava hajného Petráše s puškou přes rameno a blížila se k Pluškově. Tento postavil rychle sekeru za strom, založil si ruce v bok a pátral po korunách stromů, kde si veverka stavěla hnízdo, a dopomáhal jí k tomuto dílu tichým hvizdotem. Hajný nedal se však jeho zdánlivým klidem zmásti, neboť jeho bystré oko spatřilo i sekeru o strom opřenou; hajný sekyrku z moci úřední zabavil, což se však rozhodně nelíbilo Pluškově, a jímavá lesní samota musila tehdy poslouchati ošklivé jeho nadávky lumpů, gauznerů a podobně.

Ježto kromě Petráše nebylo v lese nikoho, patřily tyto nadávky samozřejmě hajnému. Kromě toho lichotil Pluška hajnému slovy: „Vy zatracený pse byste měl chcípnout“ a snažil se hajnému sekeru zpět vyrvat, což se mu po kratší tahanici podařilo, dokonce jí pak Petrášovi hrozil a zmizel.

Les svědčiti nemohl, soud však uvěřil výpovědím hajného a jelikož se i Pluška částečně doznal, vyměřil mu soud vzhledem k značnému jeho stáří pro zločin nebezpečného vyhrožování tři týdny těžkého žaláře podmíněně na 2 roky.

Z CIZINY

Medvědí svědectví.

Město Bern ve Švýcarsku nese od pradávných dob ve znaku medvěda. Bručivé, ale nannozé dobromyslné toto zvíře těší se tam velké vážnosti a medvědí příkop s několikačlennou medvědí rodinou patří mezi historické pamětihodnosti města. Při některých významných slavnostech bývají městští medvědi voděni v průvodu a jsou středem přátelské pozornosti všeho občanstva.

Nuže, títo heraldičtí, ale živoucí medvědi musili vystoupiti jako svědci v soudní při, která zaměstnávala nyní bernský soud.

Po Bernu rozšířila se na podzim pověst, že strážce medvěďů své svěřence nelidsky týrá

a že provozuje nad nimi skutečnou hrůzovládu. Jistý přítel medvěďů, který před historickými průvody po leta již pomáhal dávatí milým medvěďům na krk obojky, za něž byli při průvodu voděni, tvrdil rozhořčeně, že strážce medvědy trýzní dlouhými železnými kleštěmi i jinými katanskými nástroji, a učinil na strážce trestní oznámení.

Strážce medvěďů před soudem prohlásil, že sice zmíněných dlouhých kleští skutečně používal, když medvěďům dával obojky, tvrdil však, že jinak nelze věc prováděti, poněvadž medvědi nenechají si dobrovolně obojek na krk dáti, ale že nelze v tom spatřovati práždného týrání medvěďů, s nimiž on sám i při tom zacházel vždy se všemožnou šetrností.

Soud nevěděl tedy, komu dáti víry. Medvědy předvolati k líčení, aby vydali svědectví o svém strážci, to nebylo dobře možno. Proto soud rozhodl, že sám vydá se do medvědího příkopu, aby se přesvědčil, jak medvědi o svém strážci smýšlejí. Kolem nich vlastně točil se celý spor, a bylo tedy nutno poznati i jejich smýšlení.

Pro Bern to bylo sensací, když soud odebral se do medvědího příkopu a i s původcem udání sestoupil k medvěďům. Milí huňáci snad poznali, že je to soud, neboť bázlívě ustupovali a konečně plni strachu a respektu zalezli do svých jeskyní.

Soud tedy nařídil, aby vešel k medvěďům jejich strážce. A hle, medvědy hned opustila všechna bázeň; vylezli ze svých pokojíčků a přívětivě seskupili se kolem svého domnělého trýznitele, jemuž nemotorně, ale zřetelně osvědčovali své přátelství a přízeň a kamarádsky ho očichávali, nemá-li pro ně v kapsách nějaký pamlsk. Bylo zřejmo, že v něm spatřují svého dobrého přítele.

Tím se ovšem karta obrátila. Soud zprostil strážce obžaloby, ale v důsledku zřetelného svědectví „vyslechnutých“ medvěďů odsoudil příliš horlivého přítele medvěďů, který udání na strážce učinil, k pokutě 100 franků a k náhradě procesních útrat. Strážci medvěďů dostalo se tedy skvělého zadostiučinění a město je spokojeno, že milí medvědi jsou v dobrých rukách.

br.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Požítky soudcovské. Zajiště v žádném oboru nejsou státní úředníci s vysokoškolským vzděláním tak přetížení vysilující a únavnou prací jako právě soudcové. Bez oddechu a bez odpočinku vysedávají dny i noci nad akty a jsou nuceni obětovati i neděle, aby stačili vyřídit alespoň to, co vyřídití je bezpodmínečně nutno. Stohy spisů vyřídí a laviny jich stále přibývají. Mnozí referenti se ve spisech přímo topí, aniž by viděli jakoukoli možnost záchrany. Dorostu soudcovského není, neboť právníci vyhýbají se službě, kde za ohromnou, nadlidskou práci nabízí se jim hubené služné. A tak u každého soudu je několik systemisovaných míst neobsazeno. U zem. trestního soudu v Praze na př. schází nyní 9 soudců — a agenda nejen že je větší než normální, ale soudu tomuto prikazují se každé chvíle ještě

případy, patřící soudům jiným, tak na př. ohromný proces se žháří z Královéměstčka, který patřil vlastně krajskému soudu jičínskému. Takoveto případy rozdělí se prostě mezi několik soudců, jichž se nikdo neptá, mohou-li to zmocí. A někdo se také neohlíží, že k denní služební době 9—10hodinové přidá se těmito „přidavky“ soudcům těm další dvě až tři hodiny denní úsilovné práce po dobu několika měsíců — bez nejmenší náhrady. — Nyní, kdy jedná se o zlepšení platů státních úředníků, dalo by se čekat, že státní správa, která si je dobře vědoma, jak ohromnou pracovní energii soudci vyvinoují a jak se v pravém slova smyslu obětují, bude se snažit soudcům jejich postavení podstatně zlepšiti. Ale z předložené osnovy seznali zklamání soudcové, že jim má býti na platu ještě — u b r á n o!! Je pochopitelné, že tyto vládní záměry vyvolaly v soudcovských kruzích bouři plně oprávněného odporu, který na soudcovské schůzi byl v minulých dnech vyjádřen touto resolucí: „Soudcové, shromáždění dne 25. února 1926 na schůzi „České Zemské Jednoty soudcovské“ v Praze prohlašují jednomyslně za souhlasu přítomných zástupců německé soudcovské organizace, že osnova požitkového zákona v dnešním svém znění nevyhovuje přáním a potřebám soudcovského stavu, ježto odmítá stále velké většině soudců práva nabytá ze zákona č. 290/24 a měla by za následek ne zlepšení, nýbrž citelné zhoršení jejich dnešních požitků jak v poměru k vysokoškolským úředníkům správním, tak v poměru k příjmům dnes skutečně pobíraným. Soudcové žádají proto, aby z důvodů schválených před rokem vládou a parlamentem při vydání zákona č. 290/24 na místo nové úpravy soudcovských platů zachován byl celý tento zákon nadále v platnosti nebo aby jim soudcům poskytnuté náhrady za zakázané vedlejší příjmy incl. § 2. posl. odst. zákona uplatněny byly neztenčené v novém požitkovém zákoně přiměřeným zvýšením a rozšířením t. zv. funkčního služného v nižších stupnicích, hlavně u samosoudců na okresních soudech. Soudcové očekávají, že zástupci jejich organizací před odhlasováním zákona budou o věci dříve vyslechnuti a že parlament nepřipustí ohrožení soudnictví v republice ani zhoršení životní úrovně soudců, ani dalším prodloužením zákona č. 295/24, suspendujícího soudcovskou nepřesaditelnost a nesedaditelnost, jež jsou základem soudcovské neodvislosti.“ — Přejeme stavu soudcovskému, aby dobrý a spravedlivý svůj boj úspěšně vybojoval, neboť denně ve své praxi vidíme, jak těžké a nevděčné je jejich povolání.

ROZHODNUTÍ NEJVYŠŠÍCH SOUDŮ

Únos dítěte. Při únosu dítěte rodičům (druhá věta § 96 tr. zák.) nevyžaduje se k pojmu lsti nějaké úskočné počínání; stačí, že únos uskutečněn byl za zády rodičů a že pachatel umožnil svými prostředky útěk dítěte a pobyt jeho mimo domov. V subjektivním směru stačí vědomí pachatelovo, že jeho společník jest nedovoleným zásahem do mocenských práv ro-

dičů. (Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně. Zm. II. 492/24.)

Surové a štvavé hanobení. Hanobení (§ 14 č. 5 zákona na ochranu republiky) jest „surovým“, užíje-li k němu pachatel hrubých prostředků, působících buď ostrou, prudkou formou nebo přehnaným a překrouceným obsahem; „štvavým“, může-li z něho vzejíti nepřátelské smýšlení proti státu. Nevyhledává se, by hanlivá slova skutečně vyvolala rozruch a pohoršení; stačí, jsou-li objektivně způsobila vyvolati tyto účinky a s nimi nepřátelské smýšlení protistátní. — Jest přitěžující okolností ve smyslu § 28 zákona, byl-li závadný výrok pronesen v obecním zastupitelstvu nebo v obecní komisi. (Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně, Zm. I. 712/24.)

PRÁVNÍ RÁDCE

Rídí JUDr. Emil Hartmann, advokát v Praze. V této rubrice udlíme bezplatně skutečným předplatitelům a stálým odběratelům stručné právní porady. Zvláštními dopisy se neodpovídá.

B. S., Klatnov. Podle analogie zákona ze dne 18. III. 21 č. 130 Sb. z. a n., příslušelo by vám 60% z celkových ročních požitků 4000 Kč. Vzhledem k roku vašeho narození předpokládám však, že máte více než 40 služebních let. V tom případě byste měl nárok na plnou roční pensi 4000 Kč.

Alimenty A. F. Vaše švagrová má nárok na alimenty v ujednané výši, ale musila by se jich placení domáhati žalobou na základě ujednání. Na pensi má nárok, jestliže byla pouze rozvedená. Je-li však rozloučena, nárok na pensi nemá.

„F.“ V tomto případě je promlčecí lhůta šest měsíců. Odvolání musí být veřejným žalobcem ohlášeno nejdéle do tří dnů od vynesení rozsudku.

L. K. Smír. Proti uzavřenému smíru lze podniknouti něco jedině tehdy, jestliže se prokáže, že jste byl při uzavírání smíru bez svého zavinění v omylu chledně závažných okolností. Avšak uplatňováním okolností, které jste již deset roků před uzavřením smíru znal, nelze uzavřený smír zvrátiti.

A. Uzavřete s nájemníkem soudní smír, kterým se též zavazuje vykliditi veškeré místnosti, které mu byly dány do nájmu, v určité krátké lhůtě pod exekucí. Exekuci pak proveďte; týká se ovšem i podnájemníka, který jest proti tomu bezmocný.

Podbrdsko. Váš názor jest správný.

F. R. G. Mezi vaší vojenskou službou a službou u četnictva není náležitá kontinuita. Propočítávati vám služební dobu nemohu, k tomu máte v nejbližší účtárně četnického velitelství více pomůcek, než já, vaše údaje mi k tomu nestačí.

Naděje. I. Váš souseď má služebnost cesty ve smlouvě. To znamená, že přes to pole chodit může. — **II.** Vlastnictví vydržením můžete nabýt teprve třicetiletou pokojnou držbou. — **III.** Nepouštějte se do sporů se sousedy o mez, cestu a rušenou držbu, nebo prosoudíte celý statek.